

РЕЦЕНЗИЈА

Професор Зоран Јовановић, београдски пијаниста и композитор, својим вишедеценијским преданим стваралачким радом дао је троструки допринос развоју наше музичке уметности и културе у другој половини 20. века – као *педагог* који је многим генерацијама студената Факултета музичке уметности у Београду, Академије уметности у Новом Саду и Приштини открио лепоту пијанизма, камерног музицирања и музике уопште, затим као *пијаниста* који је са истом посвећеношћу даровао сваком свом извођењу печат стилске чистоте, музичке префињености, интерпретативне перфекције и сопствене креативности, и, најзад, као *композитор* који је обогатио нашу музичку баштину многим вредним *инструменталним* (*Концерт за клавир и оркестар*; *кончертина*, *сонате* и *сонатине за клавир*, *виолину*, *виолу*, *виолончело*, *флауту* и *кларинет*; *камерна дела*), *вокалним* (*соло песме*, *хорске песме* и *песме за децу*) и *музичко-сценским* *делима* (*оперете* и *музичке приче за децу*), која су и данас драгоцене концертна, школска и такмичарска литература.

Пројекат “Радости стварања” представља избор од шездесет две Јовановићеве соло песме компоноване на стихове Војислава Илића, Јована Јовановића Змаја, Десанке Максимовић, Иве Андрића, Дејана Медаковића, Мирослава Антића, Љубивоја Ршумовића и других великана српске поезије, које чине скупину целовитих и у изразу веома самосвојних и снажних музичких остварења у којима је минуциозно урађеном вокалном и клавирском деоницом досегнут висок домет музичке транспозиције песничке речи и постигнуто истинско и узбудљиво сагласје поезије и музике. Захтеви пред које ове соло песме стављају извођаче знатни су не само када је реч о гласовном опсегу, већ и у вези са најразноврснијим ритмичким, артикулационим и динамичким променама које Зоран Јовановић зналачки користи да би у потпуности пратио промене расположења у поетском тексту изворника.

Највећи број ових соло песама, подељених на мисаоне и драмске песме (диск бр. 1), и љубавне, шаљиве и песме за младе (диск бр. 2), снимљен је између 1974. и 1980. године за музичке архиве Радио Београда и Радио Новог Сада у извођењу три наша значајна концертна уметника – Мирјане Влаовић, Драгославе Николић Танасковић и Душана Јанковића, уз ауторову клавирску сарадњу. Следећу велику групу соло песама за глас и клавир и глас и камерни оркестар снимиле су 2003. године Катарина Брадић, Верица Пејић, Изабела Гужвањ, Марија Елтрих и Дијана Мартиновић, тадашње студенткиње соло певања на Академији уметности у Новом Саду и Факултету музичке уметности у Београду, такође уз ауторову клавирску сарадњу и сарадњу Гудачког ансамбла студената Академије уметности у Новом Саду “Данубиус”. Остале соло песме снимили су Славко Николић и пијаниста Миодраг Чолаковић у првој деценији овога века, као и Тања Обреновић, Марија Брајковић и Лука Божанић у току припреме овога Пројекта – 2016. године. Своје место у Пројекту нашле су и три песме компоноване за ученике соло певања у средњим музичким школама, четири популарна напева са народним мотивима за које је приређен одговарајући аранжман и два сонга која су освојила прве награде на конкурсима Радио Београда.

Војислав Јовановић, аутор пројекта “Радости стварања”, увео је једну корисну новину у наше дискографско издаваштво објавивши уз два компакт диска очевих соло песама и две књижице у којима је штампао њихов изворни поетски текст, што овом Пројекту даје осим музичких и додатну антологијску поетску вредност и значај.

С обзиром на то да је код нас до сада много пута испољена небрига за очување дела из српске културне баштине, сматрам да је пројекат “Радости стварања” Војислава Јовановића вредан антологијски подухват у обогаћивању наше веома оскудне дискографије у домену вокалне уметничке музике.

Владимир Јовановић,
проф. Академије уметности у Новом Саду у пензији

Рецензија 1

Врсни музички извођачи често посежу и за компоновањем музике, чиме додатно исказују своју музикалност и дају маха својој музичкој машти. Пијаниста Зоран Јовановић, бавећи се као професор камерном музиком, компоновао је, између осталог, велики број соло песама. Међу њима има веома успешних које вокални уметници често стављају на репертоаре својих концерата. Како би сачувао песме свог оца, Војислав Јовановић подухватио се уредничког посла и припремио издање од два диска са песама на стихове српских песника. На њима се нижу сјајни извођачи и бисери српске поезије. Издање прати књижица са стиховима песама, тако да сваком аматеру олакшава праћење музике. Средства за овај племенити подухват дали су Сокој, приватна компанија “СОМ-4Т” д.о.о. Београд и асоцијација “Да се Извозди“, па се треба надати и додатним средствима која ће комплетирати издање с нотним текстовима, како би се омогућило не само слушање, већ и извођење ових вредних дела.

Мр Мирјана Живковић, композитор,
проф. Факултета музичке уметности у Београду, у пензији

Рецензија 2

Композитор Зоран Јовановић био је један од омиљених професора на Академији уметности у Новом Саду. Студенти који су код њега похађали наставу камерне музике памте га као изузетно образованог и интересантног предавача који им је неуморно организовао многобројне наступе, често их и сам пратећи на клавиру. У жељи да пробуди код њих интересовање како за светску, тако и за домаћу вокалну баштину упознао их је, између осталог репертоара, и са својим соло песама. Дела Зорана Јовановића одскора је поново оживела група његових бивших студената која широм Војводине изводи његове дечије опере као што су Жежева кућица и Медведова женидба, а тренутно припрема и два његова комада за децу под називом Ко је крив и Прича дуга о четири друга. Сами ови наслови, као и духовито одабрани текстови соло песама рефлектују интелигентну, ведру и маштовиту

личност Зорана Јовановића која је његовом позамашном вокалном опусу дала неизбрисиви печат његовог личног богатог и разиграног духа.

Др Милица Стојадиновић, шеф Катедре за соло певање,
проф. Академије уметности Нови Сад

Рецензија 3

Као музички педагог са дугогодишњим искуством у домену камерне музике, пијаниста и композитор Зоран Јовановић је имао прилику да кроз велико богатство светске музичке литературе “искали“ свој софистицирани музички укус, који је паралелно освежавао личним дугогодишњим извођачким активностима. Са друге стране, осећај за матичну, дакле српску, песничку мисао уз исконску потребу једног музичара да сваки леп стих што је боље могуће “заогрне“, обухвати и најинтимније протумачи својом новонасталом музиком, изнедрили су ово обиље соло песама које управо сведоче о укупном музичко-уметничком пређеном путу и хабитусу личности овог музичара. Наслањајући се на најбоље европске манире у стварању облика соло песме, али и на достигнућа наших аутора од Јенка, Маринковића, преко Коњовића, Христића и Милојевића, па до Бабића, Радића или Максимовића, Јовановић је уткао управо онај стилски и естетски оквир који представља кључне параметре позиције једног врхунског професионалца рођеног, школованог и уметнички дејствујућег у српској средини током последњих деценија прошлог века. То је израз који прати и титрајно следи почетни импулс задатог стиха у музици снажне емоције, увек довољно актуелан и никада испразно модеран. Будући живот ових песама, посебно сада “осигуран“ овим сјајним издањем опремљеним текстовима компоноване лирике, на најбољи начин сведочиће спонтану актуелност и животворност Јовановићевог стваралаштва у овом жанру.

Др Богдан Ђаковић, музиколог,
проф. Академије уметности Нови Сад

Рецензија 4

Пројекат “Радости стварања“ представља избор од шездесет две Јовановићеве соло песме компоноване на стихове Војислава Илића, Јована Јовановића Змаја, Десанке Максимовић, Иве Андрића, Дејана Медаковића, Мирослава Антића, Љубивоја Ршумовића и других великана српске поезије, које чине скупину целовитих и у изразу веома самосвојних и снажних музичких остварења у којима је минуциозно урађеном вокалном и клавијирском деоницом досегнут висок домет музичке транспозиције песничке речи и постигнуто истинско и узбудљиво сагласје поезије и музике. Захтеви пред које ове соло песме стављају извођаче знатни су не само када је реч о гласовном опсегу, већ и у вези са најразноврснијим

ритмичким, артикулационим и динамичким променама које Зоран Јовановић зналачки користи да би у потпуности пратио промене расположења у поетском тексту изворника.

Мр. Владимир Јовановић, вокални педагог,
проф. Академије уметности Нови Сад у пензији